

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 251/06-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. januára 2007 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť A. J., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 249/05 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 249/05 p o r u š i l základné právo A. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 249/05 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. A. J. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. A. J. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 628 Sk (slovom sedem tisíc šesťsto dvadsaťosem slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. J. H., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 23. augusta 2006 č. k. I. ÚS 251/06-19 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť A. J. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 249/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom na začatie konania z 25. júna 2002 doručeným okresnému súdu 28. júna 2002, domáhal prerokovania znovuobjaveného majetku po poručiťke M. J. (ďalej len „poručiťka“). Podľa sťažovateľa okresný súd koná v jeho veci s priet'ahmi, čím predlžuje stav jeho právnej neistoty a odd'ahuje právoplatné skončenie veci. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uviedol, že: „(...) sa návrhom na začatie konania zo dňa 25. 06. 2002 obrátil na súd vo veci začatia konania o dedičstve o novoobjavenom majetku poručiťka M. J., zomrelej..., ktorý nebol prejednaný v pôvodnom

konaní o dedičstve sp. zn. D 722/73-26, prejednávacom štátnym notárstvom K., JUDr. J. G., štátnym notárom. Vyššie uvedený návrh bol súdu dourčený dňa 28. 06. 2002.

Nakoľko Okresný súd Košice II od doručenia návrhu na začatie konania bez existencie akejkoľvek zákonnej prekážky nevykonal vo veci žiaden úkon, sťažovateľ sa v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. sťažoval na prieťahy v konaní u predsedu Okresného súdu Košice II svojím podaním zo dňa 22. 03. 2005.

Okresný súd Košice II až po tejto sťažnosti na prieťahy svojím prípisom zo dňa 27. 04. 2005, sp. zn. 38 D 249/05 vyzval sťažovateľa na preukázanie existencie novoobjaveného majetku vo vlastníctve poručiteľky aktuálnymi výpismi z pozemkovej knihy s identifikáciou parciel a príslušnými výpismi z listov vlastníctva. Na uvedený prípis súdu sťažovateľ reagoval podaním zo dňa 02. 06. 2005 prílohou ktorého boli požadované výpisy z listov vlastníctva a pozemkovej knihy. Od doručenia tohto podania však Okresný súd Košice II do dnešného dňa nevykonal žiaden úkon.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že Okresný súd Košice II od 28. 06. 2002 do dnešného dňa vykonal vo veci len jeden úkon hoci podľa názoru sťažovateľa jeho postupu vo veci samej nebránila žiadna zákonná prekážka.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ vyčerpal opravné prostriedky proti nečinnosti Okresného súdu Košice II obracia sa s touto ústavnou sťažnosťou na Ústavný súd Slovenskej republiky.

Podľa názoru sťažovateľa v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, pod sp. zn. 38 D 249/05 bolo nečinnosťou Okresného súdu Košice II porušené jeho základné právo podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 249/05 svojou nečinnosťou porušil sťažovateľove základné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 38 D 249/05 konať.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, vo výške

100.000,- Sk ako aj náhradu trov konania vo výške 7.628,- Sk (2 úkony právnej pomoci, 2 x režijný paušál).“

Ako prílohu k ústavnej sťažnosti, sťažovateľ priložil aj vyjadrenie predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 2345/05 z 20. apríla 2005 ako reakciu okresného súdu na jeho sťažnosť na prietahy v konaní pred okresným súdom, v ktorej predseda okresného súdu okrem iného uviedol: *„Podaním zo dňa 22. 3. 2005 sa sťažujete na prietahy pri prejednávaní znovuobjaveného majetku vo Vami podanom návrhu dňa 28. 6. 2002. Po prešetrení som zistil, že návrh, ktorý mal byť tunajšiemu súdu doručený dňa 28. 6. 2002, nevidujeme. Doklad o doručení zásielky tunajšiemu súdu ste síce doručili, avšak z tohto nie je zrejmé, čo bolo obsahom doručovanej zásielky.*

Kedže prílohou Vašej sťažnosti je návrh na prejednanie znovuobjaveného majetku, tento bol dnešným dňom predložený podateľni súdu na pridelenie v registri D.“

Vzhľadom na uvedený list predsedu okresného súdu vznikla dôvodná pochybnosť, či podanie z 25. júna 2002 bolo okresnému súdu skutočne doručené, pretože samotná doručienka, ktorú sťažovateľ predložil ako doklad o doručení návrhu okresnému súdu 28. júna 2002, nemá takú výpovednú hodnotu, aby z nej bolo možné zistiť čo bolo obsahom predmetnej zásielky. Ústavný súd preto vyzval sťažovateľa, aby predložil ďalšie dôkazy svedčiace o tom, že podanie z 25. júna 2002 bolo skutočne obsahom zásielky doručenej okresnému súdu 28. júna 2002, na základe ktorého bol okresný súd povinný začať konanie o náhradnom prerokovaní dedičstva. Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval listom z 19. júna 2006 v ktorej uviedol: *„(...) právny zástupca sťažovateľa (...) žiadal Okresný súd Košice II o poskytnutie informácie akým spôsobom súd eviduje došlé podania. Podľa ústnej informácie poskytnutej súdom, resp. zamestnancom podateľne príslušného súdu, súd eviduje len došlú poštu bez toho, aby evidoval obsah pošty. Súd potom podanie došlé poštou buď priamo založí do spisu podľa spisovej značky a ak podanie neobsahuje spisovú značku tak ho považujú za nový návrh. Podanie sťažovateľa neobsahovalo spisovú značku a preto ho súd mal považovať a zaevidovať ako nové podanie a priradiť mu spisovú značku. Je nesporné, že takéto podanie Okresnému súdu Košice II, resp. podateľni súdu dňa 28. 06. 2002 bolo doručené o čom svedčí odtlačok pečiatky súdu. Sťažovateľ v tom čase*

nevystupoval na Okresnom súde Košice II ani na žiadnom inom súde v Košiciach v žiadnom inom spore či už ako žalobca, žalovaný, svedok a pod. Je preto zrejmé, že uvedené podanie bolo podaním novým a nesmerovalo k inému konaniu. Podľa názoru sťažovateľa príslušný zamestnanec podateľne Okresného súdu Košice II nepostupoval v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda JUDr. V. K. listom sp. zn. 1 SprV/471/06 z 10. novembra 2006 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 1. decembra 2006.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných vo veci uviedol:

„Dňa 22. 3. 2005 podal sťažovateľ sťažnosť predsedovi tunajšieho súdu, ktorú odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 25. 6. 2002 podal návrh na prejednanie znovuobjaveného majetku po svojej alebohej starej matke, o ktorom do dňa podania sťažnosti nemá žiadne informácie. K podanej sťažnosti pripojil fotokópiu ním uvádzaného návrhu, z ktorého vyplýva, že je smerovaný k č. j. D 722/73. Pripojená bola tiež fotokópia doručenky (originál nebol pripojený ani k nahliadnutiu), podľa ktorej mal tunajší súd zásielku prevziať dňa 28. 6. 2002. Keďže na rozdiel od fotokópie návrhu, na doručenke nebola uvedená žiadna spisová značka, nie je možné jednoznačne uzavrieť, čo bolo obsahom predmetnej zásielky a či obsahovala návrh, smerovaný ku konkrétnemu číslu konania.

K podanej sťažnosti bola fotokópia návrhu pripojená, preto bol daný pokyn pre pridelenie tohto návrhu cestou podateľne súdu, čo bolo ešte v deň dania pokynu zrealizované a dňa 20. 4. 2005 bola vec pridelená sudcovi...

Z chronológie vo veci vykonaných úkonov je zrejmé, že po pridelení veci na základe podanej sťažnosti sú vykonávané súdom i povereným notárom úkony, smerujúce k prejednaniu dedičstva. Z tohto hľadiska sa podanie sťažnosti javí ako nedôvodné.

Zároveň Vám oznamujem, že súhlasím s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„(...) v plnom rozsahu trváme na našom podaní vo veci postupu Okresného súdu Košice II. Vyjadrenie predsedu Okresného súdu Košice II podľa nášho názoru len potvrdili nami tvrdené skutočnosti o nečinnosti súdu vo veci.

Zároveň oznamujeme, že súhlasíme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o našom návrhu...“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 38 D 249/2005:

- 20. apríl 2005 – okresný súd potvrdil prijatie návrhu na dodatočné konanie v dedičskej veci po nebohej poručiťke a zároveň bol návrh sťažovateľa na prerokovanie

znovuobjaveného majetku po poručiťelke vylúčený zo spisu Spr 2345/05 za účelom zapísania do registra D,

- 27. apríl 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľa na preukázanie existencie znovuobjaveného majetku po poručiťelke aktuálnymi výpismi z pozemkovej knihy,

- 13. jún 2005 – sťažovateľ doručil požadované výpisy z listov vlastníctva, výpis z pozemkovej knihy a kópiu mapy pozemkového katastra,

- 14. jún 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu, zároveň požiadal Katastrálny úrad, Správu katastra K. (ďalej len „správa katastra“) o oznámenie, či došlo k zápisu rozhodnutia č. k. D 722/73-26,

- 5. august 2005 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za podanie návrhu,

- 30. august 2005 – bol spísaný úradný záznam: „*Do konca lehoty 30/8 nedošli požadované doklady z KÚ. Spis daný na L: 30/9 (...)*“,

- 14. november 2005 – okresnému súdu boli doručené písomné materiály požadované od správy katastra,

- 21. december 2005 – okresný súd žiadal správu katastra o ozrejenie údajov predložených dedičmi,

- 30. január 2006 – okresnému súdu boli doručené informácie požadované od správy katastra,

- 9. marec 2006 – okresný súd žiadal Okresný súd Košice I o zaslanie spisu sp. zn. D 1056/61,

- 17. marec 2006 – Okresný súd Košice I listom zo 14. marca 2006 oznámil okresnému súdu, že požadovaný spis mu už bol zaslaný 23. augusta 2001 k č. NcD 5405/01,

- 19. máj 2006 – vyššia súdna úradníčka spísala úradný záznam o zistených skutočnostiach zo spisu sp. zn. D 1056/61 a zároveň žiadala pripojiť spis sp. zn. 28 D 2565/93 z Okresného súdu Košice I,

- 9. jún 2006 – Okresný súd Košice I oznámil okresnému súdu, že požadovaný spis nemôžu zaslať, pretože v registri „D“ sa uvedené číslo nenachádza. Senát 28 D patrí na okresný súd,

- 12. jún 2006 – okresný súd vyžiadal spis z vlastného archívu,

- 14. júl 2006 – okresný súd uznesením začal konanie v dedičskej veci po poručiťelke, zároveň poveril notára JUDr. P. S. (ďalej len „notár“) ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov vo veci prerokovania dedičstva po poručiťelke,

- 17. júl 2006 – notárovi bolo doručené poverenie okresného súdu,
- 25. júl 2006 – notár predvolával sťažovateľa na 9. august 2006,
- 11. september 2006 – notár predvolával sťažovateľa na 20. september 2006,
- 20. september 2006 – notár predvolával účastníkov konania na pojednávanie, ktoré nariadil na 4. október 2006,
- 4. október 2006 – pojednávanie bolo odročené na 18. október 2006 z dôvodu neprítomnosti niektorých účastníkov konania,
- 18. október 2006 – pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu neprítomnosti niektorých účastníkov konania.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05, I. ÚS 232/06).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 D 249/05 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri posudzovaní argumentov sťažovateľa a okresného súdu týkajúcich sa preukázania doručenia návrhu sťažovateľa na prerokovanie znovuobjaveného majetku po poručiťke okresnému súdu 28. júna 2002 ústavný súd vychádzal z toho, že osoba namietajúca v konaní pred ústavným súdom porušenie základného práva alebo slobody by mala v záujme úspešnosti svojho návrhu aspoň preukázať, že jej tvrdenia sú v porovnaní s tvrdeniami odporcu pravdepodobnejšie a vierohodnejšie (napr. III. ÚS 90/02). Ústavný súd dospel k názoru, že v tomto prípade to tak bolo, aj s prihliadnutím na uznesenie okresného súdu sp. zn. 38 D 249/2005 zo 14. júla 2006, ktorým okresný súd začal konanie v dedičskej veci po poručiťke podľa ustanovenia § 175a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a v ktorom konštatoval: „*Dňa 25. 6. 2002 bol na Okresný súd Košice II doručený návrh na prejednanie dedičstva k novoobjavenému majetku.*“

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu

pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že v danom prípade doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria (správania sťažovateľa v preskúmvanej veci) ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľa pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Ústavný súd však pripomína, že sťažovateľ počas namietaného obdobia nečinnosti okresného súdu, t. j. od 28. júna 2002 mal možnosť uplatniť aj právne prostriedky nápravy podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, čo však nevyužil.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti ústavný zistil, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný v období od doručenia návrhu na okresný súd 28. júna 2002 do 20. apríla 2005, keď bolo potvrdené prijatie návrhu na dodatočné konanie v dedičskej veci po poručiťel'ke. Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Okresný súd teda počas takmer 2 rokov a 10 mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v napadnutej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané v sume 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný vyplatiť ho sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu zo 17. marca 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu z 1. decembra 2006). Za tri úkony uskutočnené v roku 2006 patrí odmena v sume trikrát po 2 730 Sk a režijný paušál trikrát po 164 Sk (§ 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 8 682 Sk.

Keďže sťažovateľ požadoval náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 7 628 Sk, ústavný súd mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v ním požadovanej výške tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2007